

Wystawa uczniów Zespołu Szkół im. B. Prusa w Częstochowie.

Wystawa uczniów Z. S. im. B. Prusa w dużym stopniu różnicuje swoich uczestników pod względem indywidualności oraz podejścia do realizowanych tematów. Zbiór tematów był różny dla wszystkich uczestników, mogli tylko dokonać wyboru tematu. Technika i podejście w kontekście środków oddziaływania artystycznego były dowolne, prace jedynie miały zamykać się w szerokim pojęciu obrazu fotograficznego, przede wszystkim obrazu zatrzymanego w czasie. Selekcję prac na wystawę ograniczono do 20 obrazów.

Zuzanna Cedrowicz realizowała temat „Bezsilność odbierająca nam chęć...”. Na sposób przedstawienia wybiera fotomontaż dwóch zdjęć z zakresu inscenizacji fotograficznej ubarwionej realistyczną charakterystyką, ekspresją mimiczną przedstawionych postaci. Zuzanna kontrastuje ze sobą dwa stany emocjonalne, jak i dwie odrębne sytuacje w których znajdują się jej bohaterki. Autorka umiejętnie opowiada historię swoich postaci z pomocą ich wizerunku, gestów używając konsekwentnie zestawienia czarno-białego obrazu z kolorowym sterując odbiorem emocjonalnym przedstawień. Obrazy cechuje duża przestrzeń interpretacyjna. Bohaterki fotografii mierzą się z dramatycznymi sytuacjami w swoim życiu, wobec których są bezsilne, ale obrazy poprzez kontrast pokazują ich drugą stronę tą „normalną”, codzienną, kolorową oglądaną przez większość ludzi którzy je otaczają, nie wiedząc jaki dramat i tragedia może być ukryta w zakamarkach ich życia. Zuzanna opowiada o pewnych pozorach jakie tworzymy za pomocą swojego wizerunku, a czasem pod spodem możemy ukrywać zupełnie inną rzeczywistość.

Beata Pleszyniak posługując się koncepcyjnymi fotomontażami, używając bogatej symboliki realizuje temat „Czasami, aby móc odróżnić dobro od zła istotne jest odwołanie się do siebie, swoich doświadczeń i postawienie się w czyjeś sytuacji”. Beata ilustruje swoje rozumienie kwestii dobra i zła jako ważące się przeciwieństwa, które jednak jak wnikiemy głęboko w ich znaczenie możemy dojść do wniosku, że są głęboko powiązane- są warunkami współistnienia. Nie wykluczają się, a nawet stanowią swoje dopełnienia, muszą występować wspólnie, są dwoma składnikami jednej całości. Autorka zabiera nas za pomocą pozornie prostych zdjęć w intelektualną podróż do głębokiego systemu znaczeń fundamentalnych kwestii naszej egzystencji, poprzez kontekst kulturowy i emocjonalny.

Anna Bartnik również jak Zuzanna podjęła temat „Bezsilność odbierająca nam chęć...”, ale robi to w sposób zupełnie odmienny. Anna ilustruje codzienne trudności korzystając z symboliki uwięzienia. Jej fotografie charakteryzuje świetny „klimat” zdjęć tworzony przez powtarzające się miejsce, nie wprost, ale wyraźnie nawiązujące do przestrzeni szkolnej, czyli codziennego środowiska jej bohaterów. Wynikiem tej pracy są obrazy opowiadające o naszych codziennych obowiązkach, narzuconych przez powinności wobec innych oraz własną ambicję, jako elementy odbierające nam naszą wolność. Zdjęcia w głębszej interpretacji zadają pytanie o poświęcenia i ich konieczność oraz cenę.

Kamila Dąbrot w swoich wysublimowanych, estetycznych obrazach pyta natomiast o cenę naszych marzeń. Kamila realizuje temat „Marzenia spełnione przestają być idealne”. Autorka oddziela dwie rzeczywistości za pomocą lustrzanego odbicia stawiając między nimi wizualny

znak równości, pokazując nam obydwie strony marzeń- tych spełnionych oraz tych pozostających w sferze idealnych fantazji.

„Konsekwencje korzystania z życia” jest tematem w ramach którego Konrad Zadora opowiada nam o niszczących nasze życie nałogach. Konrad pokazuje bardzo wyczyszczone estetycznie, koncepcyjne inscenizację. Operuje kontrastami czerni i bieli, oraz bogatymi refleksyjnymi metaforami budowanymi przez różne zastosowania codziennych przedmiotów. Jego prace zmuszają do refleksji o naturę nałogów oraz ich znaczenia w codziennym życiu.

Również o „Konsekwencje korzystania z życia” opowiadają Dawid Staniewski i Adrian Knapik. Dawid i Adrian na swoich zdjęciach maskują inscenizację fotograficzną estetyką dokumentu. Dawid dramatyzuje swoją opowieść nadmierną gestykulacją bohatera, a Adrian wprowadza przesadzoną ilość użytych rekwizytów świadczących o działaniach swojego bohatera. Obydwoje kierują naszą interpretację na cenę realizacji swoich celów życiowych i ich konsekwencję.

Karolina Pakuła w swoim tryptyku z pewną dozą humoru, poprzez użycie kontekstu religijnego opowiada o dobru i złu w ramach tematu „Czasami, aby móc odróżnić dobro od zła istotne jest odwołanie się do siebie, swoich doświadczeń i postawienie się w czyjeś sytuacji”. Karolina korzysta z bogatej charakteryzacji i mrocznego nastroju przywodzącego na myśl estetykę horroru.

Adam Kałuża również używa kontekstu religijnego jako interpretacji tematu „Są ideologie za które my lub inni chcą umierać”. Za pomocą barw buduje ładunek emocjonalny, który skłania nas do przemyśleń.

Podsumowując wystawa w swojej wymowie odwołuje się do bardzo egzystencjonalnych zagadnień, skłania do refleksji, wręcz naszpikowana jest przemyśleniami i reprezentuje bardzo różne postawy i wypowiedzi artystyczne.